

В Б Р О Я
ч е т е т е

Гергьовден

БУЛФЕСТ
през юни

Юбилей на Зорница

Гергьовден – християнски и народен

Българският гергьовден бе отбелязан тази година на 9 май с Пресвета божествена литургия и народно тържество в Българския православен храм „Св.св. Кирил и Методий“. По време на службата храмът се изпълни с хора. Църквата бе добре подредена и украсена за празника. Църковният двор – прясно окосен. Допълнителна празничност внесе песента на църковния хор. Неколцина предани християни редовно пеят на служ-

бите безвъзмездно. За пръв път – благодарение на събраните дарения, певците от църковния хор получиха възнаграждение за усилията си.

Народно тържество в църковния двор възобнови гергьовския обичай да се дава агнешки курбан. Всички останаха доволни от майсторски направената чорба, а мнозина си взеха и за вкъщи. Не липсваха и гергьовските люлки – радост за малки и големи.

Балкан Експрес

„Балкан Експрес“ вече два пъти прокънтя на сцената на Българския културен дом. Става дума за новата постановка на Малко театро, която бележи отново нов момент в сценичната политика на театъра. Пиесата и режисурата са дело на Ищван Ц. Наги, осъществени с участието на Габриела Хаджикостова и Йозеф Тот. Тя е написана за тях, което само по себе си създава една благодатна ситуация за актьорите. И двамата не са непознати за българската публика тук. В необичайната среща на унгарски режисьор и българска актриса на сцената на смоленския театър героите постепенно се разкриват пред нас с техните болки и нерешени проблеми. След „Граничен случай“ това е втората пиеса на Ищван Ц. Наги, който отново ни изненадва с находчивостта си и умелото изграждане на характерите и драматичната ситуация.

Szent György-nap

Idén a bolgár Szent György-nap megünneplésére május 9-én került sor a Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Ortodox Templomban liturgiával és népi ünnepséggel. Az istentiszteletre megtelt a templom, amely ünnepi díszben pompázott, és a templomkertben is frissen volt lenyírva a fű. Az ünnep fényét emelte a templomi kórus, amelynek tagjai eddig ellenszolgáltatás nélkül énekeltek az istentiszteleteken, de most – az

összegyűjtött adományoknak köszönhetően – a kórus tagjainak sikerült díjazni az erőfeszítéseiket.

A templomkertben rendezett népi ünnepségen felelevenítették a Szent György-napi hagyományokat – volt bárányleves, ami mindenkinek nagyon ízlett, és természetesen nem hiányoztak a szépen feldíszített hinták sem.

Balkán Expressz

A Balkán Expressz már kétszer vonult át a Bolgár Művelődési Ház színpadán. A Malko Teatro legújabb produkciójáról van szó, amelynek szerzője és rendezője C. Nagy István, két szereplője pedig Hadzsikosztova Gabriella és Tóth József. A darab az ő számukra íródott, ami már önmagában is hálás helyzet a színészek számára. A magyar rendező és a bolgár színészről különös találkozásuk alatt a szmoljani színház színpadán a hősök feltárják a nézők előtt fájdalmaikat és megoldatlan problémáikat. A Határeset után ez C. Nagy István második darabja, aki ismét meglep minket találékonyságával és a karakterek, valamint a drámai szituáció ügyes kidolgozásával.

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ!

Уважаеми читатели!

Въз основа на Закона CXIV/2005 за избора на членове на малцинствените самоуправления и за националните и етнически малцинства можете да вземете участие в изборите за местни малцинствени самоуправления, които ще се проведат в деня на местните избори през есента на 2010 г.

Най-важните неща, които трябва да се знаят за избирателните права на малцинствата са следните:

Според закона в малцинствените избори, за съжаление, участие могат да вземат само тези, които имат унгарско гражданство.

На изборите през есента може да вземе участие само този, който се запише в избирателните списъци по места в периода от 1 юни до 15 юли. Записването става с попълването на специален формуляр, който ще бъде изпратен на всеки унгарски гражданин до 31 май по пощата от Държавната избирателна комисия.

Избори за малцинствени самоуправления могат да се проведат само в селища, където до 15 юли са се регистрирали в избирателните списъци най-малко 30 местни жители.

Отново зависи само от нас дали досега функциониращите български самоуправления ще се образуват, ще получим ли право да образуваме републиканско самоуправление, дали ще можем да продължим започнатата работа и да запазим собствените си ценности.

Разполагаме с месец и половина, за да създадем необходимите предпоставки, месец и половина, за да активизираме себе си, роднини и приятели. Трябва да се обединим, за да докажем, че сме способни да се справим с новото предизвикателство, да продължим онова, което са ни завещали предците с техния едновековен труд, да покажем, че сме способни да съхраним ценностите, създадени заедно през изминалите години!

Уважаеми граждани! До 31 май вие ще получите по пощата от Държавната избирателна комисия формулярът, с който става записването в избирателните списъци и информация за задачите, свързани с провеждането на малцинствените избори.

Служителите на БРС и ДБУ могат да ви предоставят формуляри за записване и информация по въпроси, свързани с малцинствените избори, на телефони 2166560 и 2164210.

*от ръководствата на
Българското републиканско самоуправление
и Дружеството на българите в Унгария*

FONTOS KÖZLEMÉNY!

Tisztelt Olvasóink!

A kisebbségi önkormányzati képviselők választásáról, valamint nemzeti és etnikai kisebbségekre vonatkozó új 2005. évi CXIV. törvény alapján lehet 2010 őszén is részt venni helyi önkormányzati választásokkal azonos napon megtartásra kerülő települési kisebbségi önkormányzati választáson.

Kisebbségi választójogának gyakorlásához összefoglaltuk legfontosabb tudnivalókat, melyek az alábbiak:

A törvény értelmében csak azok vehetnek részt a kisebbségi választásokon, akik magyar állampolgársággal rendelkeznek!

Az őszi kisebbségi választásokon csak az vehet részt, aki június 1. és július 15. között bejelentkezik lakóhelyén a helyi jegyzőnél a kisebbségi választói jegyzékbe. A bejelentkezést kérelem-formanyomtatványon lehet megtenni, amelyet minden magyar állampolgár május 31-ig postai úton fog megkapni az országos választási irodától.

Kisebbségi önkormányzati választás csak és kizárólag azon a településen lesz megtartva, ahol július 15-ig legalább 30 helyi lakos feliratkozott a kisebbségi választói jegyzékbe!

Most is csak rajtunk múlik, hogy megalakulhatnak-e az eddig működő helyi bolgár önkormányzataink, hogy lesz-e jogunk nekünk bolgároknak országos önkormányzatot alakítanunk, hogy folytathatjuk-e munkánkat és értékeink ápolását.

Másfél hónapunk van, hogy megteremtjük ennek a feltételeit, másfél hónapunk van, hogy aktivizáljuk magunkat, rokonainkat, barátainkat. Most összefogásra van szükség, hogy bebizonyítsuk, képesek vagyunk megbirkózni a kihívással, képesek vagyunk továbbvinni azt, amit őseink egy évszázados munkájukkal ránk hagytak, képesek vagyunk megóvni azokat az értékeket, amelyeket az elmúlt években közösen teremtettünk!

Tisztelt választópolgár, Ön május 31.-ig az országos választási irodától postai úton megkapja a kisebbségi választói jegyzékbe való bejelentkezéshez szükséges formanyomtatványt és a tájékoztató levelet a kisebbségi választásokkal kapcsolatos feladatokról.

A BOÖ és az MBE munkatársai a 2166560 és a 2164210 telefonszámokon folyamatos tájékoztatást nyújtanak a kisebbségi választásokkal kapcsolatos kérdésekről, valamint kérelem-formanyomtatványt is tudnak adni.

Зорница 10

Интервю на Беата Будаи с Лили Зафирова

На 24-ти април бе отпразнуван 10 годишният юбилей на фолклорния танцов състав "Зорница". Бяхме свидетели на една много приятна вечер, изпълнена с танци, веселие, традиция. Без да се опитвам да изброя точно какви танци и какви постановки представиха на публиката, бих изтъкнала едно: публиката усети с всичките си сетива, че тези жени обичат това, което правят. Юбилейната програма на "Зорница" бе разнообразна с участието на музиканти като Никола Паров, певицата Роза Банчева, български и унгарски фолклорни състави. След тържеството разговарях с Лиляна Зафирова Бюди, хореограф и художествен ръководител на групата:

- Как се чувствате сега след концерта? Дълго време ли сте се готвили за тази изява?

Много съм развълнувана. Подготовката започнахме още през месец септември. Както и досега, всяка седмица имахме по една репетиция, но в случая заниманията ни протичаха не само със заучаването на хореографията на танците и песните, а и с организа-

цията на цялото тържество. Това отнема време.

- Един юбилей винаги дава повод за поглед назад. Кое е най-забележителното ви участие през тези 10 години?

Много такива сме имали, не бих могла да изтъкна само едно. Освен че ни канят по мероприятията на районните самоуправниения, ходим и на фестивали, които са съвсем различни като изява. Когато имаме участие в районите, те са по-кратки и може би не винаги сме всички налице. Когато сме в Будапеща, не всеки има възможност да участва на всички мероприятия, тъй като членовете на състава са майки, баби с много други задължения и ангажменти. На фестивалите обикновено сме в пълен състав.

- Кое бе последното ви фестивално участие?

Последният ни фестивал беше в Равда, това беше един от по-малко успешните фестивали, тъй като бяхме в предната смяна. Участниците бяха по-малко, но надойдоха младежи, 13-14-годишни, които танцуват да речем от 5 години, на тях им направихме

невероятно голямо впечатление. Накрая ни казаха: "госпожа, ние сме ваши фенове".

- Лично мое мнение е, че извън родната страна хората много повече се придържат към народните си обичаи. Дали това е защото носталгията и отдалечеността от родината ги привързва още повече към традициите?

Да, именно. Тези млади танцьори в Равда разбраха, че освен в страната, където живеят, има и хора от чужбина, които също поддържат българския фолклор. Виждайки тези неща може би техният светоглед се разширява.

В миналото сте се занимавали с деца. Като хореограф на "Зорница" как виждате, каква е разликата между обучението на деца и на възрастни?

Децата учат много бързо, показеш им нещо и те тук и сега го запомнят, заучават. При възрастните не е така. Те са минали прага на това заучаване. Главите са им пълни с много други неща, със семейство, с работа.. Обаче по въпроса за качеството: тези жени включват много повече емоции, при децата всичко това става по-механично, тъй като нямат житейски опит. Мимика, повдигане на вежди, извъртане на очи. Те самите ми подават понякога неща, за които се хващам. Те са динамични, като

10 éves a Zornica

Április 24-én ünnepelte fennállásának 10. évfordulóját a Zornica néptáncgyűttes. Egy táncban, jókedvben, tradíciókban bővelkedő rendkívül kellemes estnek lehettünk szemtanúi. Anélkül, hogy megpróbálnám felsorolni pontosan milyen táncokat láhattunk, egy valamit mindenképp megjegyeznék: a közönség minden érzékszervével érezhette, hogy ezek a nők bizony szeretik azt, amit csinálnak. A Zornica jubileumi műsorát Nikola Parov zenész, Roza Bancseva énekesnő, bolgár és magyarországi néptáncgyűttesek tartották.

Az ünnepség után Bűdyné Zafirova Lilianával beszélgettem, a tánccsoport

koreográfusával és művészeti vezetőjével:

- Hogy érzi magát most a koncert után? Sokat készültek erre az eseményre?

Nagyon izgatott vagyok. A felkészülést már szeptemberben elkezdtük. Hetente egyszer tartottunk próbát, ami ebben az esetben nem csak a koreográfiák és az énekek betanulásáról szólt, hanem az egész ünnepség megszervezéséről. Ez sok időt vett igénybe.

- A jubileumok mindig egy kis visszatekintésre adnak lehet séget. Melyik volt a legemlékezetesebb szereplésük ezalatt a 10 év alatt?

Nagyon sok ilyen szereplésünk volt, nem

tudnék egyet sem kiemelni. Azon kívül, hogy hívnak minket a kerületi önkormányzatok rendezvényeire, járunk fesztiválokra is, amelyek teljesen másfajta szereplési formáz jelentenek. A kerületi rendezvények rövidebbek, és nem mindig vagyunk teljes létszámban. Amikor Budapesten vagyunk, nem minden tagunk tud mindig részt venni a fellépéseken, hiszen ők anyák, nagymamák, akiknek sok egyéb kötelességük és elfoglaltságuk van. A fesztiválokon általában teljes létszámban veszünk részt

- Személy szerint én úgy látom, hogy a hazájukból elkerült emberek sokkal jobban őrzik a néphagyományukat. Vajon a nosztalgia, a távolság erősíti a tradíciókhoz való kötődést?

направят нещо, публиката го усеща и се получава контакта. В събота имахме много хубава публика, затова се получи толкова хубаво тържество.

- От колко време живеете в Унгария? Чувствате ли я вече като втора родина?

От 45 години сме женени с мъжа ми, който е унгарец, но от тези 45 години 20-25 години сме живели в чужбина, предимно в Съединените щати. Естествено, за мен Унгария е втора родина. Тук имам дом, най-после, за който трябва да се грижа, имаме деца, с които много се гордея, това е най-важното. Те ми дават сили да работя и за „Зорница“. Но и връзката с България играе много важна роля в живота ми.

В България имам майка, брат и много приятели. Много е важно

човек да има приятели, защото когато роднините починат и нямаш приятели в родината си, става безпредметно да си отидеш.

- Казахте, че мъжът ви е унгарец, предполагам, че с него си говорите на унгарски. Но децата ви говорят ли български?

И двете ми деца говорят. Аз се гордея с това, защото не всички успяват да научат децата си на български. Мъжът ми разбира пасивно езика, но и говори малко. В началото, докато аз не се отпуснах да говоря на унгарски, контактувахме на руски.

- От самото начало ли е замислена „Зорница“ като женски състав? Пълно ли е съгласието между танцьорките или както е обичайно и присъщо за

повечето женски сдружения, не са рядки и интригите?

- Само жени се появиха да разучават един танц, като Елено моме. После се присъедини към нас един мъж. Пенчо Стойчев, той тогава работеше в Българския културен дом, навремето е танцувал в много добър състав в България. Това беше тласък в развитието на състава, като настроение и ни даваше емоция.

Не, интриги няма, членовете си правят здравословни забележки, както и аз им правя забележки, но не им се сърдя. Единството е много важно, това са ансамблови композиции, а не солови. Има си мър-мър, но аз на тези неща не им давам ухо, а и те не са сериозни, членовете на състава осъзнават, че трябва да бъдат толерантни една към друга.

Igen, pontosan. Ezek a fiatal táncosok Rávdán megértették, hogy a hazájukon kívül máshol is élnek bolgárok, akik szintén őrzik a bolgár folklórt. Ezt megtapasztalva talán kiszélesedett a világnézetük.

- Régebben gyerek tánccsoportokban volt koreográfus. Most, a Zornica koreográfusaként hogy látja, mi a különbség a felnőttek és a gyerekek képzése között?

A gyerekek nagyon gyorsan tanulnak, mutatsz nekik valamit, amit ők itt és most megjegyeznek és megtanulnak. A felnőtteknél ez nem így van. ők már túl vannak ezen a korszakon. Sok minden mással vannak elfoglalva, család, munka. De ami a minőséget illeti: ezek a nők sokkal több érzelmeket visznek bele, a gyerekeknél mindez sokkal mechanikusabban történik, mivel nincs meg ez az élettapasztala-

tuk. Arckifejezés, szemöldök felvonás, szemforgatás. Sokszor ők maguk dobznak fel dolgokat, amikbe bele tudok kapaszkodni. Ezek a nők dinamikusak, ha valamit csinálnak, azt a közönség megérzi és létrejön a kontaktus. Szombaton fantasztikus közönségünk volt, ezért sikerült olyan jól ez az ünnepség.

- Mióta él Magyarországon?

Második hazájának tekinti már?

A férjemmel, aki magyar, 45 éve vagyunk házасok, de ebből a 45 évből 20-25-öt külföldön, főként az Egyesült Államokban töltöttünk. Természetesen második hazámnak tekintem már, de a Bulgáriával való kapcsolatom nagyon fontos szerepet tölt be az életemben. Magyarországon otthont teremtetünk

végre, ennyi utazás után, egy otthont mellyel törődni kell. Vannak gyermekeink, akikre nagyon büszke vagyok, ez a legfontosabb. Bulgáriában még van egy édesanyám, bátyám és több nagyon jó barátom.

- Említette, hogy a férje magyar, feltételezem vele magyarul beszélgetnek. De a gyermekei beszélnek bolgárral?

Mind a ketten beszélnek. És erre büszke vagyok, mert nem mindenki képes megtanítani bolgárra a gyermekeit. A férjem ért, de beszélni nem annyira beszéli. Az elején, ameddig még nem mertem magyarul beszélni, oroszul beszélgettünk vele.

- A Zornica már a kezdetektől női táncegyüttesnek lett kitalálva? Mint

- Предполагам, че повечето от членовете на танцовия състав поддържат връзка и извън ангажиментите си във формацията.

Да, ние се събираме. Ходим си на гости, у нас правим парти поне 2 пъти в годината, хапваме си, развеселим се. Много приятни жени, имат хумор, казано сленгово истински "образи".

- Какви са ви плановете за близкото бъдеще?

Октомври месец ще имаме квалификационен изпит в Печварад, за финансирането му бяхме подали

конкурс, който спечелихме. Особено сега, около юбилея ни, много самоуправления, които досега не са били във връзка с нас, ни потърсиха. Ние искаме да откликнем на всички покани, от една страна, това е реклама на състава, от друга страна, обичаме да го правим.

Има ли някакви задкулисни тайни, които бихте споделили с читателите? Някакви повтарящи се ритуали преди стъпване на сцената, да речем?

Задкулисни тайни няма. Повтарящото се е, че обичам да

правим ексерсиз, ако имаме възможност. След ексерсиза по-дълго издържат да танцуват, те самите разбраха, че е така. Това им помага и в дишането, което е от голямо значение и при пеенето. Другите ансамбли само танцуват, докато ние и пеем, което е също физическа работа. Двете неща трябва много добре да се съчетаят.

- И като заключение, какви са мечтите ви за бъдещето?

Ще кажа една тайна, което всъщност не тайна, тъй като членовете на Зорница го знаят. На 22 май заминавам за Ню Йорк, защото

olyan, teljes az egyetértés a tagok között, vagy mint általában, ahogy az a női formációkra jellemző akadnak azért intrikák is?

- Az elején csak nők jelentkeztek egy az eleno mome-hoz hasonló tánc betanulására. Később csatlakozott hozzánk egy férfi is, Sztojcev Pencso, aki akkoriban a Bolgár Kulturális Intézetben dolgozott, és rendelkezett már néptáncos múlttal, egy igen jó nevű bolgár táncegyüttesben táncolt régebben. Ez akkor adott egy lökést a táncsoport fejlődésében, jó hangulatot teremtett. Nem, intrikák nincsenek, a tagok szoktak egészséges megjegyzéseket tenni egymásra, mint ahogy én is, de nem haragszom rájuk. Nagyon fontos az egység, ezek csoportos előadások, nem pedig szóló produkciók. Persze van egy

kis morgás, de igyekszem ezeket a dolgokat nem észrevenni, főleg, hogy nem is komolyak. Az együttes tagjai tisztában vannak azzal, hogy toleránsnak kell lenniük egymással szemben.

- Mik a tervei a közeljövőre vonatkozóan?

Amire már most készülünk, az egy minősítő vizsga, ami októberben lesz Pécsváradon. Anyagi támogatást is sikerült rá szerezni egy pályázat útján, illetve most a 10 éves fennállásunk apropójából nagyon sok olyan önkormányzat is felvette velünk a kapcsolatot, akik eddig nem. Próbálunk minden meghívásnak eleget tenni, egyrészt ez egy jó reklám a csapatnak, másrészt pedig szeretjük csinálni ezt.

- Van-e olyan kulisszatitok, amit szívesen megosztana velünk vagy valamilyen

ismétlődő rituálé, mondjuk fellépés előtt? Kulisszatitkok nincsenek. Ismétlődőnek talán azt tudnám megemlíteni, hogy fellépés előtt szeretem átmozgatni a lányokat gyakorlatok végzésével. A bemelegítés után tovább bírják a táncot, ők maguk is belátták, hogy ez így van. Ez segíti a légzésüket is, aminek fontos szerepe van az éneklésnél is. A többi táncegyüttes csak táncol, míg mi énekelünk is, ami szintén egy fizikai munka. A két dolgot összhangba kell.

- Általában a sikeres művészberek mögött, mindig egy biztos, erős háttér van a család személyében.

Igen, kétségtelenül így van. Nekem is rengeteget segít a férjem, ő végzi az együttes magyar nyelvű levelezését, de a lelki

преди 30 години се срещнах с американки, които решиха да танцуват български народни танци, помолиха ме да им дам отделен час за танци, след което се образува една танцова група БОСИЛЕК. Те ме поканиха да отида на техния 30-годишен юбилей, на който ще присъстваме с мъжа ми. Кати Спрингер им е ръководителка, тъй като от 15 години насам все повече българи отиват да живеят в Щатите, тази група непрекъснато се разраства.

Обикновено хората на изкуството, които постигат

успехи, имат твърда опора от страна на семейството.

Да, безспорно, и на мен страшно много ми помага мъжът ми, в кореспонденцията на унгарски например, а и духовната опора е много важна също. Ако един мъж, обича жена си, това не е жертва за него. А аз имам щастието мъжът ми да ме обича.

- Много ми е драго да чуя такива думи от Вас, имайки предвид, че сте заедно вече 45 години. Това ме изпълва с оптимизъм, особено в този забързан свят, в който

разводите вече не ни правят впечатление, толкова често срещано явление са.

Така се получава понякога, че хората продължават да се обичат, дори и след 45 години. Той е изключително добър баща, което за една жена е най-важното може би, това е нещото, с което един мъж най-силно може да привърже жената: отношението към децата. Но естествено, не само с това. До ден днешен ще ми направи комплимент, ще ми каже че ме обича. С една дума, нямам причина да се оплача.

Гергьовден в Сигетсентмиклош

Проявите на българските малцинствени самоуправления винаги изпълняват двуква задача: да съберат българите от района или околните селища и в същото време да представят пред унгарската публика нашите танци, музика и българските вкусове.

Така стана и на българската вечер по случай Гергьовден, организирана на 8 май от Българското малцинствено самоуправление в Сигетсентмиклош с участието на танцовите състави „Янтра”, „Росица”, както и на домакините, представени от ръководения от председателя на самоуправлението

Милан Киров танцов състав „Мезешпалинка”. Танцорите бяха съпроводени от оркестър Право. Както подобава на българска вечер, настроението беше много добро, както и танците, а вечерта бе посетена от много гости от съседни селища, сред които Сигетхалом и Халастелек. Събирането завърши с танцова къща, на която опитаха танцовите стъпки и най-малките, закърмени с ритмите на българската музика. Не беше пропусната и дегустацията на български специалитети, сервирани лично от шефа на българския ресторант.

támasz is nagyon fontos. Ha egy férfi szereti a feleségét, ezt nem érzi áldozatnak. És én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy szeret a férjem.

- Nagyon jó ezt hallani Öntől, tudva, hogy már 45 éve házasság. Ez optimizmussal tölti el, f leg ebben a rohanó világban, ahol a válásokat szinte észre sem vesszük, annyira gyakori jelenséggé vált.

Bizony, van az úgy, hogy az emberek 45 év együttélés után is szeretik egymást. ő nagyon jó apa, ami egy nő számára talán a legfontosabb. Ez az, amivel egy férfi nagyon erősen magához tudja láncolni a nőt, a gyerekeikhez való hozzáállásával. De persze nem csak azzal. A mai napig elszór egy-egy bókot vagy szerelmet vall. Egyszóval, nincs okom panaszra.

Szent György-nap Szigetszentmiklóson

A bolgár kisebbségi önkormányzatok rendezvényei mindig kettős célt szolgálnak: egyrészt összehozzák a kerület vagy a környező települések bolgár lakosait, másrészt a magyarországi nemzetiségek kultúrája iránt érdeklődő magyar publikumot is megismertetik a bolgár néptáncokkal, zenével, bolgár ízekkel.

Nem volt ez másképp a Szigetszentmiklósi Bolgár Kisebbségi Önkormányzat szervezésében május 8-án megrendezett Szent György napi bolgár esten sem, melyen fellépett a Jantra bolgár néptáncegyüttes, a Roszica néptáncegyüttes és hazai színeiben az önkormányzat elnöke,

Kirov Milán által vezetett Mézespálinka táncegyüttes is. A talpalávalót a Pravo zenekar biztosította. A bolgár rendezvényekhez méltóan nagyon jó hangulatban, táncban, jókedvben bővelkedő estnek lehettünk részesei, melyen több környező településről is, így Szigethalomról és Halásztelekről is érkeztek vendégek. Az esemény tánczással zárult, melyen a bolgár ritmusokon nevelkedő aprónép is kipróbálhatta tánc tudását. Nem maradt el a bolgár konyha remekeinek kóstolója sem, melyet a bolgár étterem vezetője személyesen szervezett a megjelenőeknek.

Когато не пиша, чета

Разговор с българския писател Захари Карабашлиев

Българският писател Захари Карабашлиев бе поканен да участва във фестивала на дебютните романисти по време на Международния панаир на книгата в Будапеща през април. Изригванията на ирландския вулкан Ейяфялайокул обаче му попречи да пристигне от Калифорния, където живее.

Дебютния роман на Захари Карабашлиев „18% сиво“ (Изд. СИЕЛА, 2008) претърпя вече пет издания и е класиран сред стоте най-любими книги на българите в кампанията на ВВС Голямото четене.

Навлизането ви в литературата (гледано отвън) изглежда светкавично – само за година две книги, престижни награди. Какво стои зад този бърз успех?

Зад този „бърз успех“ са години „бавно“ писане и търсене на път към самия себе си.

Трудно ли е да се пише българска литература „зад граница“? (Какви са плюсовете и минусите?)

Сериозна литература се пише навсякъде еднакво трудно. Към оби-

чайните трудности на перото, обаче, българската, както и литературите на всички „малки“ езици е обречена да е вечно губещо от финансова гледна точка занимание. Тиражите, колкото и големи да са те за България, са недостатъчни, за да осигурят необходимата материална независимост на един писател. Това обаче, за мен е голямото предизвикателство – да копаеш кладенец с абсолютното съзнание, че водата там ще е малко.

Съществува ли противоречие между популярност и „висока“ литература?

Винаги е съществувало, но важните за мен книги винаги са го преодолявали. А и категориите се менят с поколенията. Понякога „високата“ литература се появява дегизирана като популярна – „Лолита“ например. А понякога една скучна проза се саморекламира като „висока“ литература, което е адски отблъскващо. Времето обаче отсява нещата и стойностните книги остават.

Как пишете? (тук искам малко да надникнем в творческата лаборатория – имате предвалителен план за целия роман? Самият развой на

събитието ви води? Пишете на компютър или на ръка най-напред? Освен собствения ви житейски опит, какво друго играе важна роля при създаването на текста? И т.н.)

Предварителен план нямам. Започвам от импулс, от случка, образ или „глас“ на разказвача. От този първоначален гласък, в процеса на писане, историята сама започва да търси пътя и формата си. Дали в нея ще има достатъчно материал и живот за роман или за разказ, честно казано, в началото не знам. „18% сиво“ тръгна съвсем безформено и без абсолютно никакъв „преварителен план“. Започна с гласа на главния образ, който страда, започна като блуз. Пиших страница след страница, на ръка, в тетрадка, много бързо, наистина като „под диктовка“, без да имам каквато и да е идея какво ще излезе от това – просто следвах гласа и непредвидимостта на героя си. Едва когато този импулс започна да се самоизчерпва, започнах да пиша историята в компютъра си, вече редактирайки текста. Нямах никакво съмнение, че имам нещо, но какво беше то – не знаех. Стотина страници по-късно, аз изоставих историята и писах две пиеси, писах разкази и т.н... През цялото време обаче, дълбоко в себе си аз живеях с моя герой от „18% сиво“. Голяма част от „биографията“ му е преживяна от мен, разбира

Csak leírom, ami történik

Beszélgetés Zahary Karabashlievvel

Zahary Karabashliev bolgár író meghívást kapott az idei Budapesti Nemzetközi Könyvfesztiválra, az Elsőkönyvesek fesztiváljára. Az izlandi vulkán kitörése azonban megakadályozta őt abban, hogy Kaliforniából, ahol él, Budapestre jöjjön.

Zahary Karabashliev első regénye, a 18% szürke (2008) már öt kiadást él meg és bekerült a bolgárok 100 legkedvesebb könyve közé a BBC Nagy olvasás elnevezésű kampányában.

Az ön belépése az irodalomba (kívülről szemlélve) villámgy-

orsnak látszik – alig egy év alatt két könyv, amelyek tekintélyes díjakat nyertek. Mi áll a gyors siker mögött?

A „gyors siker“ mögött évek „lassú“ írói munkája, az önmagam felé vezető út keresése áll.

Nehéz-e a „határon túl“ bolgár irodalmat írni? Melyek a pozitív és negatív oldalai?

Komoly irodalmat írni mindenhol egyformán nehéz. A tolforgatás szokásos nehézségeihez azonban a bolgár, mint minden más „kis“ nyelv irodalmában az is társul, hogy pénzügyi szempontból

mindenképpen veszteséges vállalkozás.

Hogyan ír? (itt egy kicsit be akarok kukkantani az alkotó laboratóriumába – van-e előzetes terve az egész regényre?)

Nincs előzetes tervem. Lendületből kezdek neki, egy történéssel, alakkal, vagy az elbeszélő „hangján“. Ebből a kezdeti lendületből az írás során a történet maga keresi meg az utat és a formát. A „18 százalékos szürke“ egészen formátlanul indult, és végképp nélkülözött minden „előzetes terv“-et. A főszereplő szenvedő hangján kezdődött, mint egy blues. Írtam egyik oldalt a másik után, kézzel, egy füzetbe, nagyon gyorsan, tényleg szinte „diktálás után“, és közben fogalmam sem volt, mi fog ebből kisülni – egyszerűen követtem a hősöm hang-

се. Ползвам своя опит, за да му дам плът и кръв – това е неизбежно. В книгата, например моя герой намира работа в областта на кличните изследвания. За да съм абсолютно наясно през какво минава той, аз изфабрикувах фиктивно CV, запознах се с ежедневието на тези хора, кандидатствах за работа, ходих по интервюта, лъготех безсрамно, върших нередни неща, от които не се гордея никак. Аз минах в действителност това, което описвам в книгата. Въобще ползвам реалните събития като туби с боя, които ползвам в рисуването си.

И така, две години минаха, след първите сто страници, но когато се върнах отново към тях, вече знаех накъде се е запътил героя ми. Не знаех подробности как ще стигне дотам, но това бе и възбуждащо – да продължа да се движа с него и просто да описвам какво се случва. Много напред в процеса, аз все още не бях съвсем наясно дали тази история ще е роман, повест или просто най-дългия разказ в българската литература.

В един по-късен момент дойде и работата ми върху текста с редактор – моят добър приятел, Пепа Георгиева. Нейната роля в тази книга е неоценима.

Какво правите, когато не пишете?

Чета ☺

Фолклор-на вечер

Софийския народен хор „Сияние” и възпитаниците на Софийското музикално училище изнесоха на 23 април концерт в културния дом на „Ержебетварош”. В програмата бяха включени авторски произведения и фолклорни песни в хорово изпълнение и изпълнения на пиано. Проявата бе организирана от Българските самоуправления в Ержебетварош и в Йозефварош, които поканиха присъстващите и на малка почерпка.

Ню уейв

В поредицата New Wave на 21 април в Гьодьор се състоя разговор с унгарския писател Атила Балаж и българския писател Алек Попов, воден от Петър Кръстев. Алек Попов е един от изтъкнатите български писатели, неговият роман „Мисия Лондон” бе преведен преди няколко години и на унгарски език. Едноименният филм е вече по екраните на България и жъне невероятен успех, надминавайки по броя на зрителите дори „Аватар”. През есента се очаква премиера на „Мисия Лондон” и в Унгария (филмът е създаден като копродукция, в която участва и унгарската страна).

ját és kiszámíthatatlanságát. Csak amikor ez a lendület kezdett alábbhagyni, akkor írtam be a történetet a számítógépbe, már szerkesztett formában. Nem volt kétségem afelől, hogy alkottam valamit, de hogy mi az, azt nem tudtam. Vagy száz oldallal később félbehagytam a történetet és írtam két színdarabot, elbeszéléseket stb... De egész idő alatt mélyen legbelül együtt éltem a hőssel, a „18% szürke” hőisével. „Életrajzának” nagy részét persze én éltem át. Saját tapasztalataimat használtam fel, hogy hús-vér alakká formáljam – ez elkerülhetetlen volt. A könyvben például hősem a klinikai kutatások területén talál munkát. Hogy teljesen tisztában legyek vele, mint kell keresztülmennie, fabrikáltam egy képzelt önéletrajzot,

megismerkedtem ezeknek az embereknek a mindennapjaival, állásinerjűkkel jártam, szemérmetlenül füllentettem, csúf dolgokat műveltem, amelyekre egyáltalán nem vagyok büszke. Valóban átéltem mindazt, amit a könyvben leírok. Egészében véve úgy használtam a reális eseményeket, mint a festékes tubusokat a rajzolásnál.

Mit csinál, amikor nem ír?

Olvasok. ☺

Beszélgetés: Kjoszeva Szvetla

Fordítás: Csikhelyi Lenke

New Wawe

A New Wawe rendezvénysorozat keretében a Gödörben április 21-én rendezték meg Balázs Attila magyar író és Alek Popov bolgár író irodalmi estjét, amelyen a moderátor Krasztev Péter volt. Alek Popov az egyik legismertebb mai bolgár író, Londoni küldetés című regényét néhány éve magyar nyelvre is lefordították. A regényből készült filmet már nagy sikerrel vetítik Bulgáriában, nézőszáma még az Avatarét is meghaladja. Magyarországi bemutatója ősszel várható (a film bolgár-magyar-macedón-angol-svéd koprodukcióban készült).

Посещение в Южна Унгария

Боевете край р. Драва отдавна са затихнали... И сега както преди 65 г. топъл пролетен вятър подухва над унгарската земя...

Автобусът с който пътуваме, се носи плавно по магистралата минаваща близо до Балатон. После завиваме рязко на юг към град Надатад и селище Лабод.

На 8 май т.г. клубът на пенсионерите към Дружеството на българите в Унгария и други българи от Будапеща посетиха военните гробища в споменатите по горе унгарски селища. Мероприятието бе организирано по инициатива на българското самоуправление в 11 район на столицата.

Преди 65 г. вихърът на Втората световна война бушува с най-голяма сила през ранната пролет на 1945 г., точно в този район на Унгария. Първа българска армия отстоява с голяма храброст и достойнство на неописуемата немска офанзива, но и жертвите са безбройни...

В българското военно гробище в с. Лабод и на гроба на българските войни в гр. Надатад отец Стефан извърши панахида, след което бяха поднесени венци и цветя от българите в Унгария.

На полагането на венците участваха представители на Посолството на РБ в Будапеща, българското военно

аташе, акредитирано във Виена и кметът на селище Лабод.

Първа българска армия престоява близо половин година в Унгария.

За този период българите със своето човешко отношение към местното население, с помощта, която оказват, както в селскостопанската дейност на унгарските селяни, така и с лечение на болни цивилни граждани, си извоюват симпатиите и обичта на унгарците. Организиран се съвместни вечеринки, спортни игри, вдигат се даже и унгаро-български сватби...

Но и българският войник е трогнат от добрия, сърдечен прием на унгарското население. Ето какви спомени оставят хората от южна Унгария в българските воини:

"... През шестмесечния ми войнишки живот в Унгария обикнах тази красива страна, обикнах този добър и културен народ. Най-силно впечатление ми направи висотата на три от измеренията на културата: вежливост, искреност и честност... любовта ми към Унгария и унгарския народ и спомениите ми оттам ще живеят у мен докато съм жив ..." (Цочо Шипковенски от Троян)

Изнизаха се 65 г. от Втората световна война, едва са останали живи участници, които да разказват за тези героични боеве, а и политическият вятър

като че ли иска да отвее споменът на една чиста и свята дружба между двата народа възникнала по време на войната...

Организираното от българската колония в Унгария посещение на българските военни гробища е доказателство, че спомена за героизма на българския воин е жив, а на гробовете им ще има винаги свежи цветя...

Репортаж от Райна Симеонова

Харгитаине

Фоторепортер: Таня Ронаи

Látogatás Dél-Magyarországon

A Dráva-menti csaták már régen véget értek... Most is, mint 65 évvel ezelőtt meleg tavaszi szél fújdogál...

Az autóbusz, amelyen utazunk, a balatoni autópályán halad, majd dél felé fordul Nagyatád és Lábod irányába.

Május 8-án az MBE mellett működő Nyugdíjasklub és magyarországi bolgárok egy csoportja ellátogattak a fent említett településeken lévő bolgár katonai temetőkbe. A kirándulás a XI. kerületi Bolgár Önkormányzat kezdeményezésére került megszervezésre.

65 évvel ezelőtt, a II. világháborúban drámai csaták zajlottak erre felé. Az első bolgár hadsereg bátran ellenállt a hatal-

mas német offenzívának, de ez rengeteg áldozatot követelt...

A lábodi és a nagyatádi bolgár katonai temetőben Sztéfan atya megemlékezést tartott, majd a csoport tagjai koszorúkat és virágokat helyeztek el a sírokon.

A koszorúzáson részt vettek a budapesti Bolgár Nagykövetség képviselői, a Bécsbe akkreditált bolgár katonai attasé, valamint Lábod polgármestere.

Az első bolgár hadsereg közel fél évet töltött Magyarországon.

Ez alatt az idő alatt a bolgárok a magyarokhoz való viszonyukkal, a segítséggel, amit a mezőgazdasági munkákban nyújtottak, valamint azzal, hogy gyógyították

a magyar civil lakosságot, kivívták a magyarok szimpátiáját és szeretetét. Közös esteket, sportjátékokat szerveztek, sőt házasságkötésre is sor került magyarok és bolgárok között...

65 év telt el a II. világháború óta, valószínűleg már nincs élő szemtanú, aki mesélhetne ezekről a hősiességről, és a politika szele is mintha el akarná fújni a két nép tiszta és szent barátságát, amely a háború idején alakult ki...

A magyarországi bolgár kolónia által szervezett látogatás a katonai temetőkben bizonyíték arra, hogy a bolgár katonák hősiességének emléke él, és sírjainkon mindig lesz friss virág...

Hargitainé Szimeonova Rajna

beszámolója

Fényképek: Rónai Tanya

В памет на загиналите български войни

По повод 65-тата годишнина на Дравската епопея, Клубът на пенсионера при Дружеството на българите в Унгария и Българското малцинствено самоуправление в 11 столичен район организираха поклонение и почетоха паметта на падналите за освобождението на Унгария от фашизма български войни в Лабод и Надатад. (Както е известно Дравската отбранителна операция на Първа българска армия се провежда от 6 до 19 март 1945 г.). В гробището в Лабод, където са погребани костите на 375 български войници и офицери, пред присъстващите наши сънародници и представители на местните унгарски власти, отец Стефан Мамаков отслужи панахида в памет на загиналите. Ние стояхме с наведени глави, с горящи свещи и по един бял карамфил в ръка и с болка в сърце мислехме за тези малди момчета, които далеч от родината са дали живота си за един по-добър и справедлив свят и тихо повтаряхме „Бог да ги прости“. После минахме покрай надгробните плочи, поклонихме се пред тях и оставихме все още горящите свещи и белия карамфил до тях.

От името на организаторите на поклонението, от името на Българското посолство в Будапеща, в лицето на съветника към същото Мирослав Митев и на посолството ни във Виена, представено от военното аташе подполковник Венелин Венков, бяха поднесени венци пред паметника. В гробището в Надатад също се поклонихме и положихме цветя пред паметника на загиналите български войни и бе отслужена панахида. Тук искам да изкажа голяма благодарност на моите малки помощнички Николета А. Кушева и Доминика В. Тихова, които с радост раздадоха на двете гробища 100 бели карамфила и 100 свещи. След панахидите пред очите на всички участници с малките си ръчички симетрично подреди-

ха цветята по гробовете. От името на цялата група и от мое име им пожелаваме здраве и успехи. След това с екскурзоводка разгледахме Надатад, а не липсваше и вкусния обед в местния ресторант. Качихме се в автобуса и потеглихме за Будапеща. Пътувахме и мълчахме, вглеждайки се в лицата на моите сънародници чувствах, че мислите им както и моите са още там, около паметника, около паметните плочи със свещите и белите карамфили и в главата ми неусетно отекна: „Българийо, за тебе те умряха, една бе ти достойна зарад тях ...“

Мария Кушева
Председател на Клуба на
пенсионера при ДБУ

Az elesett bolgár katonák emlékére

A drávai csata 65. évfordulója emlékére az MBE mellett működő Nyugdíjasklub és a XI. kerületi Bolgár Önkormányzat kirándulást szervezett Lábodra és Nagyatádra, hogy megemlékezzenek a Magyarország-nak a fasizmus alóli felszabadítása idején elesett katonákról. (Mint ismeretes, az első bolgár hadsereg Dráva menti felszabadító hadműveletei 1945. március 6-tól 15-ig tartottak.) A lábodi temetőben, ahol 375 bolgár katona és tiszt nyugszik, a magyarországi bolgárok csoportja és a helyi önkormányzati vezetői előtt Sztefan Mamakov atya imát mondott az elesettek emlékeztérére. Az összegyűlteket lehajtott fejjel, egy-egy

gyertyával és egy-egy fehér szegfűvel a kezükben fájó szívvel emlékeztek azokra a fiatal fiúkra, akik hazájuktól távol áldozták életüket egy jobb és igazságosabb világért, majd az égő gyertyákat és a szegfűket elhelyezték a sírokon.

A megemlékezés szervezői, Miroszlav Mitev tanácsos a budapesti Bolgár Nagykövetség képviselőjében, Venelin Venkov katonai attasé a bécsi Bolgár Követségről elhelyezték koszorúikat a temetőben. Itt szeretnék köszönetet mondani kis segítőknek Kuseva Nikolettának és Tihova Dominikának, akik örömmel osztogatták a két temetőben a 100 szál

szegfűt és a 100 szál gyertyát. A megemlékezések után a kis kezecskék szimmetrikusan elrendezték a virágokat a sírokon. Az egész csoport és a magam nevében jó egészséget és sok sikert kívánok nekik. Ezután idegenvezető kíséretében megnéztük Nagylakot, majd elfogyasztottunk egy finom ebédet egy helyi étteremben. A hazafelé tartó úton miközben csendesen szemléltem útítársaim arcát, azt éreztem, hogy az ő gondolataik is ugyanott járnak, ahol az enyém, a síroknál a szegfűkkel és a gyertyákkal, az emlékműnél.

Kuseva Mária
az MBE mellett működő Nyugdíjasklub elnöke

Седма божия заповед

„Не прелюбодействуй!“

Възлюбени,

Съгласно Божието слово за брака, Бог е създал с благословенна цел мъжа и жената, които с неосквернена любов да дават живот на нови човешки поколения на земята, но не безразборно,

а съгласно законните рамки на брака, издигнат от Христа Спасителя на пиедестал – като светиня, чийто градивен диамант блести в огърлицата на седемте църковни тайнства.

За да укрепи тази свещена семейна връзка между съпрузите, които великата тайна на брака превръща в едно неразривно тяло, още в

Стария Завет Бог издава тази ултимативна заповед: „Не прелюбодействай!“, която означава: Не осквернявай светостта на брачния съюз! Не си позволявай извънбрачни връзки, защото бракът е Божие дело!

Някога прелюбодейците били наказвани най-строго. И за да се изкорени това зло те били преби-

вани с камъни на публични места. Днес, в ерата на благодатта, тази жестока мярка не се прилага, но всеки който не пази от осквернение изворите на земния живот – семейните огнища, ще си получи заслуженото, както ни учи св. Евангелие: „Бракът е нещо честно у всички и брачното ложе – чисто; а блудниците и прелюбодейците ще съди Бог”.

На мнозина „разкрепостени” наши съвременници днес Божието законодателство изглежда твърде строго, абсурдно и дори отегчително. Стига закони! Стига ограничения! Не може ли да се даде на човека повече свобода? – гневят се те без да осъзнават, че за грешника свободата значи гибел, а ограниченията – спасение! Ако махнете от половия живот на човека ограниченията на 7-та Божия заповед, която огражда като с железен обръч всеки човек – за да не загуби човешкото си и божествено достоинство, ще видите как неговата благодарувана духовна красота, когато е умишлено лишена от скъпоценното миро на небесната благодат, ще се слее неусетно с калта на прелюбодеянията и беззаконията!

Каква е разликата между блудството и прелюбодейството?

Блудството е отдаването на плътски беззакония на моми и ергени, което е най-разпространения грях между безбрачните младежи и девойки, които според предписанията на Църквата трябва да живеят целомъдрено, за да встъпят чисти в предстоящият им брак.

Прелюбодейството пък е неочакваемо престъпление на семейните мъже и жени пред Бога и обществото, защото съзнателно са нарушили чистотата на светите брачни отношения, превръщайки инстинкта в божество, а безнравствеността – в богослужение, потъпквайки нагло публично дадения при бракосъчетанието си обет за вярност, забравили сякаш, че бракът освен радост е и товар; че освен щастие е и дълг; че освен наслада е и кръст.

Прелюбодеянието е обществено престъпление, чийто смъртоносен бацил много често разрушава необратимо брака, който е не просто договор за съвместен брачен живот, в чиито рамки съпрузите изявяват дадените им от Бога творчески заложби за самоусъвършенстване и продължение на човешкия род. Защото бракът е много повече от писмено съгласие – той е велико тайнство, при което се получава благодат и освещаване на новото семейство, за да стане то истинска домашна църква – дом на Бога, в който ще се изпълнява преди всичко Божията воля и ще се възпитават децата в Божиите заповеди.

Бракът е и святото огнището на любовта, в което съществена роля между съпрузите играе взаимната обич, която всъщност е смисъла, сигурността и щастieto на брачния живот, на благословения от Бога духовен тандем, на онова до гроб нерушимо цяло, за което Спасителят е казал: „Което Бог е съчетал, човек да не разлъчва”.

Не случайно бракосъчетаните са наречени съпрузи, защото от момента на клетвата пред Бога те са завинаги впрегнати в общото семейно рало, за да браздят и засяват с добри дела семейната нива, в която радостите и скърбите, успехите и неуспехите, тревогите, вълненията и грижите стават вече общи и за двамата. Те вече не са свободни да вървят където поискат! Накъдето върви единият, нататък ще върви и другият – такава е посоката на благословения ярем на съпругеското единство, в което липсва мисълта за изневяра. Там където цари единодушие, доверие и любов, се чувства осезателно ласката на Божието благословение, защото споделената радост в хармоничния брак е двойно по-голяма, а споделената скръб – двойно по-малка.

И за да постигнем в брака тези високи духовно-физически цели, св.ап. Павел ни е завещал навеки своите прости, незаменими и боговдъхновени бащински съвети: „Мъжът да отдава на жена си

всякога дължимата любов; А вие, жени, покорявайте се на мъжете си като на Господа, защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата. Вие, мъже, обичайте жените си, както и Христос обикна църквата и предаде Себе Си за нея... Тъй са длъжни мъжете да обичат жените си, както обичат себе си, защото който обича жена си, себе си обича”. Тази покорност – пояснява св.ап. Павел – да се разбира не като покорност на робиня, а като покорност от любов към още по-голяма и всеотдайна любов.

Каквито и оправдания да се търсят и изтъкват за нравствената разпуснатост, Бог не я оправдава, защото прелюбодеецът се провинява освен към себе си, тъй като осквернява и погубва душата си, и към съпругата си, защото ѝ изневерява и лъже, че е верен; към децата си, защото ги лишава от един добър и порядъчен баща; към жената на ближния си, защото я въвлеча в смъртен грях; към съпруга ѝ, отнемайки съпругата му; към техните деца, лишавайки ги от прехрана, възпитание и бъдеще; и към обществото, в което с лошия си пример внася хаос и съблазън!

Възлюбени, колко страшен и жесток е прелюбодейният грях, който създава адски раздори и неуписуеми душевни трагедии, водещи често до убийства! Затова както е казано в Словото Божие, нека се уповаваме на надеждата в Бога – за да не изпитаме никога срамът на прелюбодеца и блудника, които неизбежно ще бъдат съдени! Какво ще изберем ние – дали Божията милост, заради верността ни към Божиите заповеди, или Божието проклятие, заради безразсъдството да предпочетем Божия гняв пред милостта Му? Тогава винаги да помним и никога да не забравяме, че трябва да изпълняваме заповедите Му, които съдържат единствено и само Божията милост! Амин.

(следва)

Да учим децата си на български

На 9 май в неделя в сградата на ул. „Байза“ се състоя родителска среща, на която бяха поканени всички родители, чиито деца участват в занимания по български език и култура в Българската двуезична детска градина, в Българското училище за роден език, както и в Неделната детска градина. Вече всички образователни институции на Българското републиканско самоуправление функционират на ул. „Байза“ 44, училището, което е така скъпо на поколения българи, израснали в сградата десетилетия наред (от 1954 г.)

За съжаление, и през следващата 2010-2011 учебна година няма да бъде открит първи клас с редовно обучение в Българското училище. Въпреки направените усилия от страна на Българското републиканско самоуправление и полученото насърчение, както от българското, така и от унгарското министерство на образованието, създаването на двуезичното българско училище отново се отлага с една година.

Децата, които са за I клас обаче, ще бъдат обучавани на български език

в рамките на Българското училище за роден език. Самата родителска среща се състоя в ремонтираната и обзаведена с нови мебели класна стая, където се провеждат занятията в подходящи условия, в истинска училищна среда. Родителите проявиха активност и жив интерес към образователните институции, те предложиха своята помощ и подкрепа за тяхното развитие и утвърждаване.

От учебната 2010-2011 година целият втори етаж е предоставен за нуждите на Българската двуезична детска градина, Българското училище за роден език и Неделната детска градина.

Записване в Детската градина

За записване на деца в Българската детска градина за учебната 2010-2011 година можете да се обадите на директорката на детската градина Донка Хаяш (тел.: 06-20-250-7339).

Записване в Българското училище за роден език

Българското училище за роден език записва ученици за следващата учебна година. Приемат се деца, които учат в унгарски училища, но имат желание да изучават в допълнителни часове български език. Оценката и свидетелството, получени при обучението, се признават от унгарската образователна система, а учениците от гимназиалния курс имат право да положат зрелостен изпит по български език. Записванията се извършват в Българското републиканско самоуправление и при учителката Цанка Маринова.

Beiratkozás a Bolgár Óvodába

Beiratkozás a Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvodába a 2010/2011-es tanévre Hajas Donka óvodavezetőnél telefonon történő egyeztetés után (tel.: 06-20-250-7339).

Beiratkozás a Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskolába

A Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskola felvételt hirdet a következő tanévre olyan gyermekek számára, akik magyar iskolába járnak, de szeretnének bolgár nyelvet is tanulni. Az iskola által kiállított bizonyítványt a magyar oktatási rendszerben elfogadják, a gimnáziumi tanulók pedig érettségi vizsgát tehetnek bolgár nyelvből.

Beiratkozás a Bolgár Országos Önkormányzat irodájában és Canka Marinova tanárnőnél.

Tanítsuk bolgárra a gyerekeinket

Május 9-én, vasárnap a Bajza utcai iskola épületében szülői értekezlet volt, amelyre a Vasárnapi Óvodába és Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskolába járó gyerekek szülei kaptak meghívást abból az alkalomból, hogy az összes bolgár oktatási intézmény átkerült a Bajzai utcai iskola épületébe.

Sajnos a 2010-2011-es tanévben sem indul kéttannyelvű első osztály a Bolgár Iskolában. A Bolgár Országos Önkormányzat minden erőfeszítése ellenére újabb egy évvel tolódik az új két tanítási nyelvű iskola létrehozása.

A jövőre az 1. osztályt megkezdő gyerekek azonban a Bolgár Nyelvoktató

Kisebbségi Iskolában fogják tanulni a bolgár nyelvet. Maga a szülői értekezlet is a felújított és új bútorokkal berendezett osztályteremben zajlott, ahol a foglalkozásokat megfelelő körülmények között, igazi iskolai környezetben lehet megtartani. A szülők nagy érdeklődést tanúsítottak az oktatási intézmények iránt, segítségüket és támogatásukat is felajánlották azok fejlesztéséhez és megszilárdításához.

A 2010-2011-es tanévtől az iskola egész második emeletét a Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda, a Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskola és a Vasárnapi Óvoda használhatja.

На добър час, Випуск 2010 !

Българският календар е богат на празници и всеки носи своето очарование, но като че ли изпращането на дванадесетокласниците, тяхното прощаване с училището е винаги специален ден. Може би, защото е през пролетта, а нея свързваме с обновление, жизненост, младост, очакване на нещо ново и интригуващо ...

30 април беше последният учебен ден за абитуриентите в БУСЕУ „Христо Ботев” – гр. Будапеща – Атила, Александра, Гергьо, Ерика, Ивет, Йордан, Клаудия, Кристиан, Шара. Един радостен, но и малко тъжен ден... Учители, родители, съученици, приятели изпратиха своите дванадесетокласници по особено вълнуващ начин и всеки посвоему им пожела да извървят пълен с достойнство и успех живот. Красивата сграда на училището на улица „Байза” беше станала още по-красива. Многото цветя, балони, рисунки върху асфалта на двора създадоха една изключителна атмосфера и настроение. Развълнувани бяха всички, но най-вече абитуриентите. И това пролича още в последния за тях час на класа в празнично украсената стая, когато класният ръководител г-жа Росица Соколова се обърна към всеки

един от учениците и с прочувствени думи даде своите съвети и напътствия. И неусетно започнаха да се

стичат сълзи по лицата на като че ли внезапно порасналите ни деца... На тържеството, което бе в двора на училището, присъстваха много гости. Празничното настроение постепенно се предаде на всички. „Вярвайте, че най-доброто предстои! Знайте, че много често истината е отвъд табутата, затова бъдете смели и търсете себе си!” – каза директорът на училището г-жа Емилия Атанасова в приветствено-то си слово към Випуск 2010. Свое оригинално обръщение и символични подаръци бяха подготвили учениците от 11. клас. „Завиждаме ви за всички интересни срещи, които ви очакват!” – споделиха те на български и унгарски език.

Номерологичен хороскоп, хумористични сертификати и подкови за късмет са част от изненадите,

които получиха дванадесетокласниците

С неподправено вълнение бяха произнесени думите на признателност и благодарност на абитуриентите към учители, родители и съученици – „Няма да Ви забравим!”, „Благодарим Ви!”

Музика, поздравления от гости и от бивши учители направиха празника незабравимо изживяване за всички и съвсем спонтанно емоциите преляха в ритмите на български хора. На празник като на празник !

Милена Георгиева
Учител по български език и литература

Ballagás a Bolgár Iskolában

A bolgár naptár gazdag ünnepekben, és mindegyik a maga módján szép, de a tizenkettedikesek ballagása mintha mindig egy különleges nap lenne. Talán, a fiatalság, az új azért, mert tavasszal van, amihez a megújulás, a fiatalság, az új várása kötődik... Április 30. volt az utolsó tanítási nap a Hriszto Botev Bolgár-Magyar Általános Iskola és Gimnázium érettségiző diákjai – Attila, Alekszandra, Gergő, Erika, Ivett, Jordan, Klaudia és Sára számára. Egy örömteli, de kissé szomorú nap is... A tanárok, a szülők, az iskolatársak és a barátok elbúcsúztatták a végzősöket, és mindenki

sikerekben gazdag életet kívánt nekik.

A Bajza utcai iskola szép épülete ünnepi díszbe öltözött ezen a napon. A sok virág, léggömb, aszfaltra az udvaron különleges hangulatot adott az ünnepségnek. Mindenki nagyon meghatott volt, különösen a ballagók. És ez már az utolsó osztályfőnöki órájukon is érezhető volt, amikor Roszica Szokolova osztályfőnök egyenként fordult tanítványaihoz, hogy mindenkinek elmondja a jó tanácsait. A gyerekek arcán pedig észrevétlenül elkezdtek folyni a könnyek...

Az iskola udvarán tartott ünnepségen nagyon sokan voltak. Az ünnepi hangulat fokozatosan mindenkit magával ragadott. „Higgyetek abban, hogy a legjobb még előttetek áll! Tudnotok kell, hogy az igazság sokszor a tabuk másik oldalán van, ezért

legyetek bátrak és keressétek önmagotokat!” – mondta üdvözlőbeszédében Emiliya Atanasova, az iskola igazgatója.

A 11. osztályosok is elbúcsúztak a ballagóktól, és átnyújtották nekik a szimbolikus ajándékaikat – a numerologikus horoszkóp, a humoros diploma és szerencsehozó patkó mind-mind része volt a meglepetéseknek, amelyeket a tizenkettedikesek kaptak tőlük.

A végzősök meghatottan köszöntek meg mindent a tanáraiknak, a szüleiknek és a társaiknak. Az ünnepséget a vendégek és a volt tanárok köszöntői és a zene mindenki számára felejthetetlené tette, a végén pedig mindenki együtt járta a bolgár horót.

Milena Georgieva
bolgár nyelv és irodalom szakos tanár

Лоша дума не се забравя

В една гора имало пещера и в нея малки мечета. Край пещерата дървар сечал дърва и видял, че едно меченце излязло из един храст и се закачило в шипките. Мъчило се горкото мече да се откачи от остриите бодили на шипката, ала не могло. Дърварят го видял, домиляло му, оставил брадвата и отишъл, та помогнал на мечето и го откачил от шипката. После го прегърнал и отнесъл до пещерата, оставил го само да се оправя и се върнал, та грабнал брадвата и започнал работа. Близо някъде била мечката, майката на меченцето, тя видяла какво направил човекът и отишла да му се отблагодари: — Човече, ти ми стори голямо добро — рекла тя. — Искаш ли да станем приятели?

Човекът се съгласил и двамата се сприятелили. Отначало човекът се боял от мечката, но полека лека свиквал с нея и станали големи приятели. Всякога, когато идвал в гората за дърва, мечката излизала и му помагала, докато натовари колата, а после дълго го изпращала и се уговаряли за нови срещи там, близо до пещерата, където той спасил меченцето й. И човекът, колкото пъти идвал в гората за дърва, все отсядал близо до пещерата, мечката му помагала и се разговаряли като добри другари.

Те станали толкова близки и обичани приятели, че веднъж, когато се разделяли, целунали се по устата, а човекът казал на мечката:

— Ех, добри приятелю, много си добър приятел, всичко ти е хубаво, ама едно ти не струва: мирише ти дъхът на лошо!

Човекът дори и не помислил добре какво е казал, та не се и досетил, че тази дума може да обиди мечката. А мечката клюмнала. Тежка, като камък, паднала човешката дума в

сърцето й и силно я заболяло, ала нищо не му казала, само си протегнала врата и се примолпила:

— Човече, я ме удари с брадвата по главата, колкото можеш силно, ако не, ще те изям!

Човекът се позабъркал и мъчил всякак да измоли мечката да не я удари. Ала тя не отстъпвала от речената дума: удари ме силно и толкова! Не ме ли удариш, ще те изям! И найсетне, тя като не отстъпила, той замахнал с брадвата и я ударил силно, та й направил голяма рана. Разделили се посърнали, но пак се уговорили да се търсят на същото място край пещерата.

Много пъти ходил след това дърварят в гората, обикалял около пещерата, ала никога не се срещнали с мечката. Той си мислел, че тя е умряла от тежката рана, и не можел да се начуди защо така й хрумнало да иска да я посече, когато били толкова добри приятели. Минали много години и човекът забравил за мечката. Но веднъж случайно връхлетял на нея в гората. Познали се, здрависали се, разговорили се като стари познайници. Когато човекът натоварил колата с дърва и се приготовил да подкара воловете, мечката му рекла: — Я огледай добре главата ми, приятелю, дали ще видиш раната, гдето някога ме удари с брадвата.

Човекът разгърнал вълната на врата й — раната била зараснала и дори белег нямало, та рекъл на мечката:

— А бре, приятелю, то дори не се познава да е имало рана. А аз, спомням си много хубаво, като че вчера беше, ударих те доста силно тогава и дори мислех, че си умряла от дълбоката рана.

Мечката рекла:

— Видиш ли, добри ми приятелю, че раната зарасна, и аз забравих за нея, но оная дума, дето ми каза тогава, няма да забравя, докато съм жива. От мен да знаеш: дълбока рана заздравява, а лоша дума не се забравя.

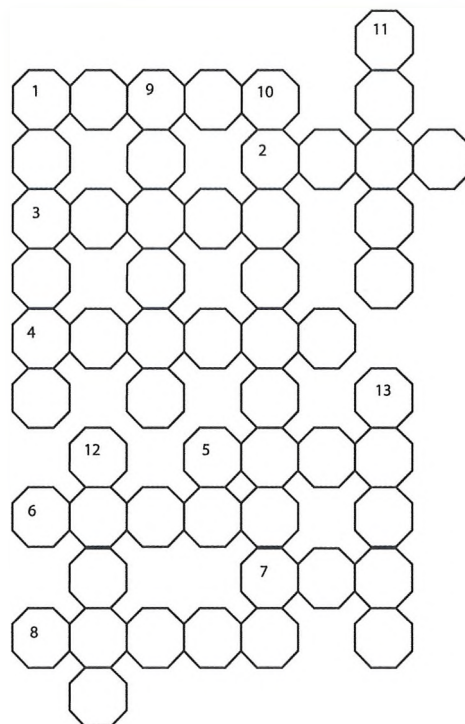
Българска народна приказка

Водоравно:

1. Другото име на византийците.
2. С тях дъвчем храната.
3. Число от 1 до 20.
4. Славянското име на Пловдив.
5. Връзката между тялото и ръката.
6. Домашна птица.
7. Домашно животно за езда.
8. Насекомо, което живее в мръсна коса.

Отвесно:

1. Планина в България.
5. Втората нота.
9. Най-високият връх на Блаканския полуостров.
10. Парче плат пред вратата за бърсане на обувките.
11. Машина, подобна на човек.
12. Един от дните на седмицата.
13. Каква птичка е славейт?

Прозяването е полезно за здравето

Прозяването е досадно, заразно, смята се за демонстрация на неуважение, но прозяването е и полезно за здравето и носи чувство за удовлетворение. Прозяването е израз на много неща и не винаги означава, че се готвите за сън.

Прозяването е безусловен рефлекс на организма. То подобрява кръвообръщението, подпомага активната мисловна дейност и способства за доброто функциониране на слъзните жлези (това е причината след прозявка да ви се насълзят очите). Прозявката води до отпускане на лицевите и шийните мускули и създава чувството за кратка, но активна релаксация. Ето защо прозяването действат благотворно на хората, които скърцат със зъби докато спят, тъй като това води до отпускане на челюстните мускули.

Защо се прозяваме?

Прозяването е механизъм, чрез който се възстановява кислородният баланс в организма и се изхвърлят насъбраните количества от въглероден диоксид.

Хората смятат, че прозяването не след дълго ще бъде последвано от сън, но не винаги прозяването означава, че на човек му се спи. Гледането на отегчителен филм и скуката също водят до прозяване. Често студентите се прозяват, когато слушат лекция, но в тези случаи прозявката е начин човек да съсредоточи вниманието си и да се държи буден.

Когато на човек му се спи или пък е изморен, той диша по-бавно и обмена на въглероден диоксид с кислород е забавен и затруднен. Ето защо и най-често в следобедните часове много хора се прозяват като резултат от умората, натрупана през работния ден. А евентуалният опит да притъпите досадното прозяване, води до чувство за неудовлетвореност и още доста прозявки.

Разликата между външното и вътрешното налягане също предизвиква прозяване. Това е причината, когато сте на висок връх или в само-

лет да се прозявате. Бързата разлика в налягането води до заглъхване на ушите, но тъй като кухината на средното ухо е свързана с глътката, автоматично се подава сигнал в организма, който ви кара да се прозявате. Това обикновено води до изравняване на налягането, а ушите ви вече не са заглъхнали.

Прозяването е характерно и за моментите, в които сте се нахранили и особено, когато сте преяли. Според учените това се дължи на понижаваната работоспособност на нервните клетки и чувството за умора.

Често хората се прозяват, когато им предстои някаква сериозна физическа или умствена дейност и това е начин организмът да се подготви за предстоящото натоварване. Така студенти преди изпит или спортисти преди състезание се прозяват, чрез което мозъкът се обогатява с кислород и човек се справя с чувството на страх и притеснение.

Според английски учени една от основните причини човек да се прозява е прегряването на мозъка. В този случай прозяването има функцията да проветрява и охлажда. Ето защо през летните месеци е много по-вероятно да се прозявате доста по-често отколкото през зимата.

Когато видите някой да се прозява, често това е повод самите вие да започнете да се прозявате. Някои хора се „заразяват“ само от снимка на прозяващ се човек или дори само, ако им говорят за прозяване. Учените наричат това „заразно“ прозяване подражателен рефлекс, но и вид припомняне. Когато видите някого, който се прозява, това е сигнал за организма ви, че трябва да си възстанови кислородния баланс, което е последвано от прозявка от ваша страна. Или иначе казано чуждите прозявки събуждат инстинкта ви и нуждата и вие да се прозявате. Някои учени предполагат, че заразното прозяване е свързано с емпатията и съпреживяването на чуждите емоции. До това заключение уче-

ните са достигнали, когато при изследвания установили, че деца, страдащи от аутизъм, не реагират на чуждите прозявки.

Любопитно: Според поредните изследвания на поредните учени подражателното и заразно прозяване е типично освен за хората, и за маймуните.

Честото прозяване е индикатор и симптом на болести като множествена склероза, епилепсия и мигрена, така че ако необичайно много се прозявате, е добре да се консултирате с лекар.

По чуждия печат

Бърза манджа за гости

Продукти: 1 кг месо - свинско, телешко, агнешко (каквото ви се намира в камерата), 1-2 моркова, 1-2 глави кромид лук, 300-400 гр. пресни гъби или 40-50 гр сушени гъби, (може и стерилизирани), 60-70 гр. масло, 1 суха гъбена крем супа, 1 бульон - пилешки, телешки, зеленчуков, 200 мл. бяло вино или 40-50 мл оцет + 10-15 гр. захар, чер пипер на вкус, 700-800 мл. вода, връзка магданоз

Приготвяне: Нарезжете месото на малки парченца и го запържете с маслото в тенджерата под налягане за 2-3 мин. Добавете ситно нарязания лук и морковите на шайби за още 2-3 мин. Нарезжете добре почистените гъби на ивици и ги сложете при запържените продукти, добавете водата, бульона, черния пипер, виното и гъбената крем супа и варете под налягане 10-20 минути в зависимост от вида на месото. Сервирайте с картофено пюре, сварен ориз или задушени зеленчуци, може и пържени картопки. Поръсете със ситно нарязан магданоз.

Pályázati felhívás

Szigetszentmiklós Város Bolgár Kisebbségi Önkormányzata

„Bolgár kertészet a múltban és jelenünkben Szigetszentmiklóson”

címmel **fotópályázat**ot hirdet.

A pályázat célja:

A szigetszentmiklósi bolgár kertészet történetének feldolgozása, a bolgár kertészeti hagyományok feltárása, néprajzi emlékek bemutatása, a múlt és a jelenkor értékeinek megjelenítése.

Pályázati feltételek:

A fotópályázaton bárki részt vehet életkortól, foglalkozástól és lakóhelytől függetlenül.

A pályázatra maximum 10, bármilyen technikával készült, minimum 20x28 cm, maximum 30x40 cm méretű alkotás küldhető be.

A fotók lehetnek színesek és fekete-fehérek is.

A fotók hátoldalán – a nevezési lappal megegyezően – szerepelnie kell a kép sorszámanak, a kép címének és a pályázó nevének.

A nevezési lapon fel kell tüntetni a felvétel helyét és idejét, a téma rövid kifejtését.

A pályamunkákhoz CD mellékletként kérjük csatolni a fotók közlésre alkalmas felbontású digitális változatát is (JPG, TIF, PNG formátumban).

Nevezési díj nincs.

A pályázat díjazása:

I. helyezett díja: 100.000 Ft pénzjutalom

II. helyezett díja: 70.000 Ft pénzjutalom

III. helyezett díja: 30.000 Ft pénzjutalom

A pályázat benyújtása: A pályamunkákat Szigetszentmiklós Város Bolgár Kisebbségi Önkormányzata nevére címezve (2310 Szigetszentmiklós, Kossuth L. u. 2.) várjuk. A borítékon kérjük feltüntetni „fotópályázat”.

Beküldési határidő: 2010. augusztus 10.

A pályázat elbírálása: A pályázatot Szigetszentmiklós Város Bolgár Kisebbségi Önkormányzatának Képviselő-testülete bírálja el. A legjobb pályamunkákat a 2010 szeptemberében tartandó városi rendezvényen állítjuk ki.

A kiállítást követően – a nyertes pályamunkák kivételével – valamennyi papíralapú fotót visszajuttatunk a pályázók részére.

A pályázat kiírója fenntartja a jogot, hogy amennyiben nem érkezik megfelelő számú vagy minőségű pályázati anyag, úgy nem hirdet győztest.

Az adatlap a www.szigetszentmiklos.hu oldalon

a – pályázatok > vegyes pályázatok > bolgar_kerteszeti_palyazat cím alatt található.

A pályázattal kapcsolatosan felvilágosítás Szigetszentmiklós Város Polgármesteri Hivatalában Nyári Petra ügyintézőnél (24/505-572) kérhető.

Покана

Българското младежко дружество,
Българското самоуправление в
Сигетсентмиклош и Българското самоуправле-
ние в Зугло
най-учтиво Ви канят на фолклорната вечер

БУЛФЕСТ

на 12 юни 2010 г. от 19.00 часа в Българския
културен дом
(1097 Будапеща, ул. „Вагохид“ №62)

В рамките на БУЛФЕСТ Националната секция
на ЦИОФФ-България провежда Трети
национален преглед на фолклорни ансамбли
(втори етап).

Участва: Танцов състав „Янтра“
Председател на журито: Иван Тодоров

В гала концерта участват:
танцовите състави „Янтра“ и „Росица“

Никола Паров
оркестрите Гайтан, Право и Коло

танцов състав „Зорница“

Нестинари
(на живо – от България)

Танцова къща до зори

Meghívó

A Bolgár Ifjúsági Egyesület, a Szigetszentmiklósi
Bolgár Önkormányzat
és a Zuglói Bolgár Önkormányzat
tisztelettel meghívja Önt

a BULFEST rendezvényre

2010. június 12-én (szombaton) 19.00 órai kezdettel
a Bolgár Művelődési Házba
(1097 Budapest, Vágóhíd u. 62.)

A CIOFF-Bulgária Nemzeti Szekciója a BULFEST
keretében rendezi meg a Néptáncegyüttesek
Harmadik Nemzeti Minősítőjének második fordulóját.

Résztevő: Jantra Néptáncegyüttes.
A zsűri elnöke: Ivan Todorov

A gálaesten fellép:
Jantra és Roszica néptáncegyüttes

Nikola Parov, Gaytan Orkestar, Pravo zenekar,
Kolo zenekar

Zornica táncegyüttes

Nesztinári
(bulgáriai néptáncosok autentikus parázstánca
előben)

A műsor után táncház hajnalig

Денят на детето

ще бъде отпразнуван на 6 юни 2010 г. от 11 часа
в Българската детска градина (1062 Будапеща,
ул. Байза 44)

с куклено представление, игри, разучаване на
песни, прожекция на рисувани филми, почерпка
за децата и изненади.

Организатори:
Българското републиканско самоуправление,
Фондация Про скола булгарика, Малко театро и
Българското самоуправление в XV район.

Gyereknapi ünnepség

2010. június 6-án 11 órától a Bolgár Óvodában (1062
Budapest, Bajza u. 44.)

bábelőadás, játékok, daltanulás, rajzfilmvetítés, gye-
rekkoktél, meglepetések

Szervezők:
Bolgár Országos Önkormányzat, Pro Schola Bulgarica
Alapítvány, Malko Teatro, XV. kerületi Bolgár
Kisebbségi Önkormányzat

2, сряда	17.00	<i>Малко театро</i> – Театрално ателие
6, неделя	11.00	<i>Ден на детето в Българската детска градина</i> (1062 Будапеща, ул. „Байза” №44)
9, сряда	18.00	<i>Литературно кафене</i> Захари Карабашлиев „18% сиво”
12, събота	19.00	БУЛФЕСТ
16, сряда	18.00	<i>Киноклуб</i> „Маймуни през зимата”

2., szerda	17.00	Malko Teatro - Színházi Műhely
6., vasárnap	11.00	Gyereknap a Bolgár Óvodában (1062 Budapest, Bajza u. 44.)
9., szerda	18.00	Irodalmi Kávéház Zahary Karabashliev <i>18% szürke</i>
12., szombat	19.00	BULFEST
16., szerda	18.00	Filmklub <i>Majmuni prez zimata</i>

Állandó programok

péntek 18.00
Bolgárnéptánc-oktatás

vasárnap 10.00-12.00
Játszóház gyerekeknek

minden hónap
első szerdája, 10.00
Nyugdíjasklub

Издание на Българското
републиканско самоуправление,
1093 Будапеща, ул. Лонян 41

Редакция

Андреа Генат (главен редактор),
Беата Будаи, Моника Тютюнкова,
Светла Кьосева

Отговорен издател
Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Фонда
за национални и етнически малцинства в
Унгария, СБС и на
Българските самоуправления в
IV, V, VIII, IX, XIII, XIV, XV, XVIII, XXI и XXIII
район на Будапеща
и във Фелпсжолца, Печ, Сегед, Халастелек,
Дунахарасти, Дунакеси, Лорев, Мишколц,
Дебрецен, Сигетсентмяклош, Ерд и Естергом.

B o l g á r HÍREK

A Bolgár Országos Önkormányzat
(1093 Budapest, Lónyay u. 41) kiadványa

Szerkesztőbizottság

Genát Andrea (főszerkesztő), Budai Beáta,
Kjoszeva Szvetla, Tyutyunkov Mónika
Felelős kiadó
Muszev Dancso

Megjelenik a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért
Közalapítvány,
a FBÖ és a IV, V., VIII., IX., XIII., XIV., XV., XVIII., XXI. és XXIII.
kerületi, valamint a Felsőzsolcai, a Pécsi, a Szegedi, a Halász-
telki, a Dunaharaszti, a Dunakeszi, a Lőrési, a Miskolci, a
Debreceni, a Szigetszentmiklósi, az Érdi és az Esztergomi
Bolgár Kisebbségi Önkormányzat támogatásával.
ISSN 14163098
MS Mester Stúdió

A rendezők a műsorválogatás jogát fenntartják. Az aktuális programról tájékozódjon a www.bolgarok.hu weboldalon
Organizаторите си запазват правото за промена в програмата. За актуалните събития можете да се информирате на www.bolgarok.hu

**Magyarországi Bolgárok
Egyesülete**
1097 Bp., Vágóhid u. 62.
tel.: 216-6560

**Bolgár Országos Önkor-
mányzat**
1093 Budapest, Lónyay u. 41.
tel.: 216-4210

**Fővárosi Bolgár Önkor-
mányzat**
1093 Budapest, Lónyay u. 41.
tel.: 216-4211

**Bolgár Köztársaság
Nagykövetsége**
1062 Bp., Andrássy út 115.
tel.: 322-0836, 322-0824

**Szent Cirill és Szent Metód
Bolgár Pravoszlav Templom**
1097 Bp., Vágóhid u. 15.
tel.: 215-0039

**Bolgár Nyelvoktató
Kisebbségi Iskola**
1093 Budapest, Lónyay u. 41.
tel.: 216-4210

Bolgár Kulturális Intézet
1061 Bp., Andrássy út 14.
tel.: 269-4246

**Hriszto Botev Bolgár-
Magyar Általános Iskola és
Gimnázium**
1062 Budapest, Bajza u. 44.
tel.: 474-0536, 474-0537

**Bolgár Kétnyelvű
Nemzetiségi Óvoda**
1062 Budapest, Bajza u. 44.
tel.: 06 20 250-7339

**Carevec Étterem
és Hotel Rila**
1097 Bp., Vágóhid u. 62.
tel.: 216-1797 és 216-1621